

שארית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה י"ג | גיליון תרי"ט | פרשת לך לך תשפ"ה

יציאת שבת	כניסת שבת	ביתר - ירושלים ת"א - בני ברק לונדון ניו יורק
18:01	16:08	
17:57	16:24	
17:32	16:04	
17:56	16:27	

הזמנים לפי שיטת ר"ת

"מן הבאר הוא"

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

"לך לך מארצך". אברהם אבינו שאף להגיע למדרגה כזאת בדבקות, להפוך החומר לצורה ולהיות מופשט מן הגשמיות לגמרי, ואז יוכל לעבוד את הקב"ה גם בדברים הגשמיים. ואמר לו הקב"ה שילך לארץ ישראל ועל ידי זה יוכל להתנתק מהארציות לגמרי. וזהו 'לך לך' - לטובתך, כי זה לטובתו, שיוכל לעבוד את השם יתברך בלי ההפרעות החומריות.

כ"ק רבינו הקדוש זי"ע

ללכת מן הארציות

ישקו העדרים

אחר מדרגת עיבת הארציות המשוחדת, באה קומה חדשה, נעלית ממנה לאין ערוך, אותה ארציות הופכת להיות בבחינת "ארץ ישראל", דהיינו ארציות מזוככת ועילאית, גם ארציות טבעית אך ישראל! הכל אחרת, הכל מזוכך כל כך - הכל קדוש וטהור לגמרי. החיים שלנו הם לא פשוטים, אבל הם יכולים להיות עליונים ונשגבים לאין ערוך כלל.

אותו ראשון שבראשונים, דורש אלקים המיוחד כל כך, שאין דוגמתו כלל, החל במסע המפרך 'לך לך מארצך', להתנתק מן הארציות המוגזמת, ללכת וללכת משם, להתרחק עוד ועוד, והבטחה גדולה בצידה - "להנאתך ולטובתך", ככל שאתה תתמיד בנייתוק הזה, אתה תזכה לחוות את הנעימה שבחיות האנושיות, השלוה הגדולה והשחרור ממאסר הארציות המגושמת, תועיל לך בחיך, וזו תהיה לטובתך ולהנאתך, כי משם תעלה ותנסוק - אל הארץ אשר אראך, למקום הגבוה יותר, הנקרא ארץ ישראל, הוא הארציות החדשה, הפרס הנפלא והנורא המוענק לעובדי ה' אשר באתעוררותא דלתתא שלהם, זוכים לקבל את מתנת שמים הלזו - להפוך את אויבי נשמתם לאוהבים גדולים.

ולהגיע אל אפשרות אחרת בחיים, להיות מסוגלים לחיות חיי נצח בעודנו בגופנו, אבל זאת רק אחרי הזיכוך והזיקוק - לתת לכוח הגופניות את הצרכים המינימלים שלו ולא לתת לו להשתלט על כל הקופה, שלא הוא יהיה השליט בעיר קטנה שהוא האדם המתמודד.

אחר כל זאת, עולה העובד דרגה, הוא מרגיש יכולת לחבר בין הדבקים הללו, הכוחות המתנגדים אל הקדושה מקבלים מסגור מחדש, לא עוד מתנגדים אקטיביים אל המערכת של הקדושה, אלא חוברים אל אותו מאמץ - 'לתקן עולם במלכות ש'די', הם הופכים מאויבים מרים לאוהבים נאמנים, וכוחות הגוף באורח טבעי למדי, כמהים לעשות את רצונה של הנשמה.

עובדי ה' מכל הדרגות והמינים היו מאחלים לעצמם ניצחון מוחץ כל כך על כוחות החומר, הגיוס המוחלט שלהם אל כוחות הקדושה, מורה על משהו גדול ועצום שנוצר שם, נקודת החיבור הרצויה ביותר הגיעה לשלמותה, אותם כוחות שהיו מתנגדים אל הקדושה, מגיעים אל השינוי המבורך שחל בהם, מעתה, הם חיילים נאמנים אל עולם של קדושה וטהרה, הם מסייעים נפלאים להקים את שיעור קומתו של העובד ה'.

החיבור הבלתי אפשרי בין החומריות לגשמיות, הוא חיבור נפלא ומדהים, פלאי פלאות של השם יתברך, נפש קדושה וטהורה האצולה מרום גבהי מרומים, רוצה להגיע אל מקורה ושרשה, אך אבוי, אותו גשם חומרי העוזק אותה אל מחוזות זרים שהם אחרים לגמרי, במהותם, בצביונם, ובכל ענינם... אך השידוך המוזר הזה, מתקיים ומשתלב במערכת התכנית האלוקית, כביכול.

אותו חיבור מפתיע, גורם לנו לראות את הקוטביות שבין שתי המהויות באורח מחודד למדי, אין שום קשר הגיוני בין הרוחניות של הנשמה לגשמיות של הגוף, אלא רק זאת כי דבר ה' עשה זאת, הוא אשר ציוה על הקשר ביניהם לעמוד ולהתחבר ללא הפסק, עד עת בוא דברו, באותה עת שמתפרדת הנשמה מן הגוף, רואים את מהות הקשר שהיה ביניהם, שהוא מהות כל הבריאה ועצתו של בוראה - להעלות את הגשמיות החומרית הזאת לשורש הזיכוך הגמור.

אותה ארציות הקשורה בכנפי כל איש הנברא בעולם, אינה מנחת לו לעבוד את הבורא יתברך כי אם על ידי ניתוק ממנה, הזיכוך הראשוני בא על ידי לך לך מארצך, ללכת מן הארציות החומרית, המושכת כל כך, להתנתק ממנה ניתוק של ממש,

דברות קודש

מ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ליל שבת קודש פרשת לך לך תשע"ג

וודאי, הרי עדיין יש תקוה, ע"כ דורש שיש אופן שיבקש אברהם לילך עירי שיש בלא בנים, שהרי כל חשק וחפץ אברהם ותפילתו להעמיד מזרעו עם ומשפחה בעולם שיעבדו השי"ת, שילמדו וידריכו מקטנותם, אך אם יהיו זרעו רעים וחטאים מוטב שלא יעמיד בנים, ע"כ. הרי שאברהם אבינו העדיף להשאר עירי בלא בנים והעיקר שלא יכעיסו את הבורא ב"ה, ולכך הוצרך הקב"ה להוסיף לו הבטחה (שם ב"א, י"ב) "כי ביצחק יקרא לך זרע", שילד לו בן שיתייחס אחריו וימשיך במעשיו ובצדקותיו.

איתא במגלה עמוקות בפרשתנו 'אשר אברהם אבינו הוא שורש נפשות ישראל, יצחק אבינו שורש רוחות ישראל ויעקב אבינו שורש נשמת ישראל'. הרי שנר"ן של כלל ישראל כלולים בנר"ן של אבותינו הק' ומעשי אבותינו מושרשים בנו לנצח סלה, ע"מ שיעמדו לנו לעזר ולסיוע בחיים חיותינו.

וכדאיתא בחז"ל (ברכות ט"ז): 'אין קורין אבות אלא לשלושה', שמעשי אבותינו הק' מלוות אותנו לנצח נצחים ע"י שסללו לנו את הדרך אשר נלך בס' ואת המעשה אשר נעשה בהמשך קיומנו עלי אדמות, וכל מחשבותם ומעשיהם הכל היה למען עתיד הדורות הבאים אחריהם, וכך מצינו בדברי קדשו של הרה"ק בעל האוהב ישראל מאפסא זי"ע (פר' וירא ד"ה וה' אמר וגו') 'שכל העובדות ומע"ט שעשה אאע"ה ועבד את השי"ת בשכלו הזך והטהור ובאהבה רבה הכל היה בעיניו מעט ואינם נחשבים בעיניו לכלום נגד חסדי השי"ת ולכך לא היה די בעיניו ואמר בלבו הגם שאתקן את עצמי בכל מיני עובדות טובים מה אני, עבור זאת התיישב בדעתו שאין זה מספיק מה שאני מקיים מצות השי"ת וכו' לכן פעל והכניס עוד כוונה אחרת במחשבתו הזכה בקיום המצוות לעשות בשם כל ישראל, דהנה כל זרע ישראל היו אז כלולין במוחו ומחשבתו של אאע"ה, כי הבן הוא כנוס במוח האב, נמצא שהמוח של אאע"ה היה השורש של כל נשמות ישראל זרע אברהם הבאים אחריהם עד סוף כל הדורות וכו' וא"כ כשעשה

ועשה טובה כנגד כל רעתם והצילם מן הפורענות, ע"כ. הרי שכל מגמתו ומאווייו וחפצו של אברהם אבינו היה למלאות חסרון דורו שהיה לקוי וחסר באמונת השי"ת והכל פעל למענהו, למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו, כדאיתא בחז"ל (סוטה י'). עה"פ (בראשית ב"א, ל"ג) 'ויקרא שם בשם ה' אל עולם', 'אמר ריש לקיש אל תיקרי ויקרא אלא ויקרא מלמד שהקריא אברהם אבינו לשמו של הקב"ה בפה כל עובר ושב כיצד לאחר שאכלו ושתו עמדו לברכו אמר להם וכי משלי אכלתם משל אלוקי ישראל אכלתם, הודו ושבחו וברכו למי שאמר והיה העולם, ע"כ. וא"כ אפשר לומר שזה היה פחדו ומוראו של אברהם אבינו שלא יוכל להמשיך בעבודתו הק' לפרסם אלוקותו ית"ש בעולם כיון שהאנשים כבר היו רגילים אליו ובצאתו מארצו וממולדתו לא יכירו ולא ידעו כל יושבי תבל שמו הגדול ברבים, לכך הבטיחו הקב"ה שאודיע טבעך בעולם שיתפרסם שמו הגדול בעולם על ידך שזהו טבעך הקדוש, ולכן לא הסתפק אאע"ה כשהקב"ה הבטיחו על הבנים כי כל מאווייו ורצונו להגדיל שמו הגדול ברבים, ולכן היה צריך אאע"ה לכל הברכות הגשמיות הללו בכדי שע"כ יוכל לעבוד בוראו ולפרסם קדושתו בעולם.

וכע"ז פירש"י על המדרש (ב"ר ל"ט י"א) עה"פ 'ואברכך' וגו', 'ממעטת את השם, וז"ל: שאין אדם יכול לעסוק במצוות בדרך כאדם שיושב בשלוה בביתו, ע"כ. ומפני שהקב"ה היוזע לב כל בשר ורוח ידע את כל מחשבתו וכוונותיו של אברהם אבינו שיחשוש שמפני שאמר לו הקב"ה לצאת מחרן ולהיטלטל בדרכים, אולי לא יוכל להמשיך בעבודת הקודש, להרבות כבוד שמים בעולם, ע"כ הבטיחו השי"ת שלא יחסר המזג כלום ויהיה לו כל צרכו כדי להשיב ולקרוב לבן של ישראל לאביהם שבשמים כדרכו בקודש תמיד.

ועוד אפשר להוסיף עפ"י המד"ר (בראשית מ"ד, ט') עה"פ (שם ט"ו ב') 'ויאמר אברהם ה' אלוקים מה תתן לי ואנוכי הולך עירי' וגו', 'אם עתיד אני להעמיד בנים ולהכעיסך מוטב לי ואנוכי הולך עירי', ופירש שם המהרז"ו, וז"ל: 'הוקשה לו מ"ש ואנוכי הולך עירי דרך

בתו"ק (בראשית י"ב, א-ב) 'ויאמר ה' אל אברהם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך'. ופירש"י (שם) 'להנאתך ולטובתך, שם אעשך לגוי גדול, כאן אי אתה זוכה לבנים, ועוד שאודיע טבעך בעולם, ואעשך לגוי גדול, לפי שהדרך גורמת לשלושה דברים, ממעטת פ"ו וממעטת את הממון, וממעטת את השם, לכך הווקק לשלושה ברכות הללו שהבטיחו על הבנים ועל הממון ועל השם. ואברכך, בממון. והיה ברכה, הברכות נתונות בידך, עד עכשיו היה בידי ברכתי את אדם ואת נח ואותך, מעתה אתה תברך את אשר תחפוץ'.

ולכאורה הפסוקים הללו טעונים ביאור, הרי אאע"ה האדם הגדול והמיוחד בענקים כדכתיב (יהוה"ל ל"ג, כ"ד) "אחד היה אברהם", שמסר נפשו עקה"ש באור כשדים ללא ציווי מאת השי"ת והכל פעל ועשה בעבור כבוד שמו הגדול, היתכן שיצפה לתשלום גמול עבור יציאתו מחרן שיזכה לפרי בטן ולהיות גוי גדול, וביותר צריך ביאור מה שהוסיף רש"י הק' 'ועוד שאודיע טבעך בעולם', נתאר לעצמינו אדם בן 75 שנים שלא נפקד בזש"ק ודורשין ממנו ללכת לארץ אחרת ושם יושע ויזכה בוודאי לבנים האם ירוש דברים נוספים על יציאתו מארצו הרי שנינו (ברכות ל"ה): 'כל שהוא עיקר ועמו טפלה מברך על העיקר ופוסט את הטפלה', וא"כ למה היה צריך הקב"ה להוסיף ברכה על ברכתו ולומר לו שחוף ממה שיזכה לבנים עוד אודיע טבעו בעולם. ועוד צ"ל המשך הפסוקים ואעשך לגוי גדול שהקב"ה הבטיחו על הבנים על הממון ועל השם האם אצל אברהם אבינו היה הדברים הגשמיים הללו נחשבים לכלום.

והנראה לבאר כל זאת בעז"ה, דהנה איתא במס' אבות (ה, ב') 'עשרה דורות מאדם ועד נח להודיע כמה ארך אפים לפניו שכל הדורות היו מכעיסין ובאין עד שהביא עליהם את מי המבול, עשרה דורות מנח ועד אברהם, להודיע כמה ארך אפים לפניו שכל הדורות היו מכעיסין ובאין עד שבא אאע"ה וקבל עליו שכר כולם'. ודייק הרבינו יונה שם וז"ל: 'ולא אמרו בכאן עד שנפרע מהן (רצ"ל: כמו אצל אדם ונח) כי אברהם אבינו מילא כל החסרונות

הַדְּבַר הַכִּי גָדוֹל בְּעוֹלָם הוּא, לַעֲשׂוֹת טוֹבָה לְמִיִּשְׁהוּ אַחֵר!!!

הרה"ק רבי קלונימוס קלמן מפיאסצנה זי"ע, השם יקם דמו - יום עלייתו על המוקד ד' חשוון

הדבר שיש לו אח עני מאד, אך אותו בירור העלה אף שאותו אח העשיר אינו תומך בו כלל, והוא נאלץ לחזור על הפתחים.

כשנודע הדבר לרבי אייזל הוא פגש באותו עשיר ואמר לו בשנינות: "חכמינו שנו 'האומר שלי שלי וְשֶׁלְךָ שֶׁלְךָ, זו מִידָה בִּינּוּנִית. וְיֵשׁ אוֹמְרִים, זו מִידַת סְדוּם' (אבות ה', א')

תמיד תמהתי כיצד מבינים אנו את הקיצוניות בין שתי המידות באמירה הזו - לאחד מידה זו מוגדרת כמידה בינונית, ואילו לשני היא מידת סדום?! כה קיצוני הוא ההבדל בין החולקים, הייתכן?

אולם עתה כשפגשתי בך, אומר לך כי כך הם פני הדברים: 'האומר שלי שלי ושלך שלך', היינו שאומר אני אפרנס את העני הקרוב לי ואתה תפרנס את העני הקרוב לך, הרי זו מידה בינונית, שכן לכל הפחות עוסק הוא במצוות הצדקה לעני הקרוב אליו.

אבל 'יש אומרים', היינו שיש כאלו שהם רק אומרים 'שלי שלי', והאמת היא שהם אינם נותנים ולו פרוטה אחת אף לעניים הקרובים אליהם, זו היא מידת סדום!"

אמר הבעל-שם-טוב הק' זיע"א: "נשמה יורדת לעולם הזה וחיה שבעים-שמונים שנה, כדי לעשות פעם אחת טובה ליהודי בגשמיות ובפרט ברוחניות".

לעיתים תכלית הירידה של נשמה לעולם הזה היא רק כדי לעשות טובה ליהודי! שנים על גבי שנים אדם חי בעולם, אם פעם אחת עושה טובה לאחר קיים את תכלית ירידתו לעולם!

כאשר אנו מפנימים את האמת הפשוטה והעמוקה הזו, ש"הדבר הכי גדול בעולם זה לעשות טובה למישהו אחר", אנו מתחברים לתכלית הבריאה ולרצון הבורא. בכל פעם שאנו עוזרים לזולת, אנו מאירים ניצוץ של אור אלוקי בעולם ומקרבים את הגאולה.

יהי רצון שנזכה כולנו להרבות בחסד ובנתינה, ובזכות זה נזכה לראות בישועת ה' בקרוב.

האדמו"ר מפיאסצנה לימד כי בעשיית חסד יש שני רבדים: הראשון הוא עצם ההטבה לזולת, והשני - העמוק יותר - הוא זיכרון הנפש של עושה החסד. כאשר אדם מתרגל לחשוב על טובת הזולת, הוא מזכך את מידותיו ומתעלה בעבודת ה'.

מסופר על החוזה מלובלין זי"ע, שפעם בא אליו חסיד עשיר והתלונן על מצבו הרוחני. אמר לו הצדיק: "התרופה הטובה ביותר היא להרבות בצדקה וחסד". קיבל החסיד את העצה, והחל לחלק מכספו לצדקה ולעזור לנזקקים. כעבור זמן מה חזר אל רבו כשפניו מאירות, וסיפר כיצד הרגיש שינוי עצום בנפשו מאז החל להתמסר לעזרה לזולת.

גם בדורנו אנו, כאשר העולם נראה לעתים קר ומנוכר, מלמדנו האדמו"ר מפיאסצנה כי דווקא מעשה חסד קטן יכול להאיר את העולם כולו. לא תמיד צריך מעשים גדולים - לפעמים חיוך, מילה טובה, או עזרה קטנה יכולים לשנות את עולמו של אדם.

בתקופת השואה האיזומה, כאשר האדמו"ר מפיאסצנה היה בגטו ורשה, המשיך ללמד את חסידיו את כוח החסד. גם בתוך התופת, עודד את תלמידיו לחפש דרכים לעזור זה לזה. מסופר שאפילו כאשר לא היה להם דבר, חילקו ביניהם את פרוסת הלחם האחרונה. "גם כשאין לך כלום", היה אומר, "תמיד אפשר לתת חיוך, מילה טובה, או תקווה."

מסופר שבאחד הימים הגיע רבי אייזל חריף זצ"ל אל אחד מעשירי עירו סלונים כדי להתרים אותו לצדקה עבור מצוות מתנות לאביונים בעד עניי עירו.

בראות העשיר את רב העיר מתדפק על דלת ביתו, התמלא שמחה וקיבלו במאור פנים, אך כשהבין את מטרת בואו של הרב, להתרימו לנתינת צדקה, התחמק העשיר ואמר לרב: "יש לי אח עני מאד שעול פרנסתו עליי, אני תומך בו כל העת, אינני יכול לתמוך גם באחרים..."

לאחר ימים מספר התברר, כי אכן נכון

באחד הימים יצא רבן יוחנן בן זכאי מירושלים, והיה רבי הושע הולך אחריו. ראה רבי הושע את בית המקדש חרב ואמר: "אוי לנו, מקום שמתכפרים בו עוונותינו חרב". אמר לו רבן יוחנן: "בני, אל ירע לבבך, יש לנו כפרה אחת שהיא כמו בית המקדש, וזוהי גמילות חסדים, שנאמר: 'כִּי חֶסֶד חֲפָצָתִי וְלֹא זָבַח'" (אבות דרבי נתן)

אמר הקב"ה: "חביב עליי חסד שאתם גומלים זה לזה, יותר מכל הזבחים שזבח שלמה המלך בבית המקדש!" (ילקוט שמעוני)

"על שלושה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים" עבודה - זו עבודת הקורבנות, אמר הקב"ה חביב עליי גמילות החסדים ביניכם יותר מהקורבנות. כשאחד גומל חסד עם האחר הוא נותן הקב"ה תשורה גדולה יותר מכל קורבן, הוא נהפך חביב עליו יותר ממה שהיה לפני, שהרי עשה חסד עם בנו.

בספרים הקדושים מובא שוב ושוב כי תכלית בריאת העולם היא עשיית חסד ולהטיב עם הזולת. האדמו"ר הקדוש רבי קלונימוס קלמיש שפירא מפיאסצנה זצ"ל הי"ד, היטיב לבטא זאת באמרתו המפורסמת: "הדבר הכי גדול בעולם זה לעשות טובה למישהו אחר."

הקב"ה ברא את העולם במידת החסד, כפי שנאמר "עולם חסד יבנה". חז"ל מלמדים אותנו כי כל מטרת הבריאה הייתה להיטיב עם הבריות. כאשר אדם עושה חסד עם הזולת, הוא למעשה מתדמה לבוראו ומקיים את הציווי "והלכת בדרכיו".

מסופר על הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע, שפעם אחת ראה יהודי פשוט נושא דליי מים כבדים לביתה של אלמנה זקנה. כששאל אותו לפשר מעשיו, ענה האיש בפשטות: "כל יום אני עושה זאת, כי אין לה כוח לשאת בעצמה". התרגש רבי לוי יצחק ואמר: "ראו נא את גודל מעלתו של יהודי פשוט, שבמעשה חסד יומימי מקיים את כל העולם!"

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

המשך מעמוד ב'

איזה מצוה עשה בשביל כל ישראל היינו עם כל הכוחות שלו ועם כל הענפים העתידים להתפשט ממנו, והרי הוא נחשב כאילו עשה המצוה עמהם ממש, ומזה הגיע לזרעו אחריו ב' טובות, א' כיון שהוא קיים כל מצוות התורה ודקדוקי מצות ואף עירובי תבשילין, א"כ כשעשה בשם כל ישראל והיה עבודה דרבים, א"כ כל או"א מישראל הבאים אחריו קיים כל התרי"ג מצוות ומצות דרבנן, וכו' ועוד נצמח מעבודה זה טובה גדולה לזרעו אחריו עבור שעשה דרך ומסלול להם שיוכלו להשיג שכליות המצוות ולקיים אותן כתיקנן מאחר שכבר קיימו כל המצוות פעם א' בכוח עם אאע"ה וא"כ בנקל יוכל כאו"א מישראל להוציא הדבר מכוח אל הפועל ולקיים המצוות בפועל ממש, כיון שנפתח השער להם מימות אאע"ה, עכ"ל"ק. למדין אנו מכל זאת עד היכן מוטלת עלינו החובה לדאוג לבנינו ולדורותינו למען ילכו בדרכי אבותינו הק' הסלולה לנו מדור דור ולא נפנה ימין ושמאל מדרכיהם וממנהגיהם כי הכל נובע ממקור קדוש וטהור המכוונים אחד אל אחד.

ימלא ה' בקשתינו ויהי ה' אלוקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו לנצח ונזכה ללכת בדרכי אבותינו ורבותינו הק' ואם נהיה דבוקים בהם לא יעזבנו ולא יטשנו לעולם ועד כל ימי חיינו וזהו אולי הכונה בדברי המדרש (ב"ר ל"ט, י"א) 'א"ר יודן קובע אני לך ברכה בשמונה עשרה אבל אין את יודע אם שלי קודמת אם שלך קודמת א"ר אחויה בשם ר' זעירא שלך קודמת לשלי בשעה שהוא אומר מגן אברהם אח"כ מחיה מתים', ע"כ. שאמר הקב"ה לאברהם 'והיה בך חותמין' (רש"י מדח"ל פסחים ק"י:); ר"ל שאני מברכך שבניך יתנהגו כפי הדרך אשר סללת והכנת להם עד ימיהם האחרונים הנקרא יום החתימה ולעתידי לבוא כשיקיצו וירננו שוכני עפר אני אחיה את המתים הללו וע"י שאנו מקושרים ומחוברים לאבותינו הק' נזכה לעשות רצון קונינו ולגדל בנינו ובנותינו בדרך התורה והיראה עדי נזכה לגאולה השלימה בביאת משיח צדקינו בב"א.

073-3834583

קול קהילתנו

השבוע ליל שב"ק לך לך
יערך כ"ק רבינו שליט"א
שולחן הטהור בטעה 9:00

שגיאות מי יבין

בגיליון של שבוע שעבר - פרשת נח
נפלה טעות בעמוד ב'
הרא"ח בנעילת החג מוצאי שמח"ת
הינו של שנה זו תשפ"ה ולא כפי שנכתב
ויהי רצון שלא נכשל ולא נכלם לעולם ועד

נדבת ידידנו הנכבד
הרה"צ **יוסף מאיר רוזנבוים** שליט"א
לרגל השמחה במעונו
בהולדת בנו בכורו שיח"י

יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס

ברגשי גיל ושמחה הננו כצריך בברכת מזל טוב חמה ולבבית
את חברינו היקר
הרה"צ **יוסף מאיר רוזנבוים** שליט"א
בכ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א
לרגל שמחת הולדת הבן שיח"י
יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה
ממנו ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס.
המברכים:
חברי הקהילה בבית שמש

בשבח והודאה להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו
הנני מתכבד להודותכם להשתתף
בשמחת נישואי בני נחמיה נ"ו
שתתקיים א"ה למזל טוב
ביום שני פר' וירא
באולמי "רויאל" (אולם טופז)
רח' שלמה המלך 31 בני ברק
אסחח לראותכם משתתפים בשמחתנו
מרדכי אהרן פרידמן

מזל לא טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נבדך בזאת את
אנשי שלומינו שהשמחה במעונם

הרה"ח **אורי ווסנר** ה"ו
לרגל שמחת הולדת הנינה

הרה"ח **גרשון יעקב פרידמן** ה"ו
לרגל שמחת נישואי הנכד

הרה"ח **אהרן דוד רושינסקי** ה"ו
לרגל שמחת הבר מצווה לנכדו

הרה"ח **אברהם משה גיקרייטר** ה"ו
לרגל שמחת הולדת הנכדה

הרה"ח **דוב בער ווסנר** ה"ו
לרגל שמחת הולדת הנכדה

הרה"ח **אהרן מושקוביץ** ה"ו
לרגל שמחת נישואי הבן

הרה"ח **מרדכי אהרן פרידמן** ה"ו
לרגל שמחת נישואי הבן

הרה"ח **ברוך יעקב זופניק** ה"ו
לרגל שמחת אירוסיה הבן

הרה"ח **יואל רושינסקי** שליט"א
לרגל שמחת הבר מצווה לבנו

הרה"ח **משה קרימלובסקי** ה"ו
לרגל שמחת הבר מצווה לבנו

הרה"ח **יקותיאל יהודה לוי** ה"ו
לרגל שמחת הולדת הבת

יה"ר שייזכו לראות מהם ומכל יוצ"ח
רוב נחת ותענוג דקדושה

כעתירת
קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

שמחו בה' וגילו צדיקים

בלב מלא וגדוש שמחה ורגש, נשגב בהדרת כבוד
ובחרת קודש ברכת מזל טוב נאמנה אל מול פני הקודש
עטרת ראשינו ומאור עינינו, הוד כבוד קדושת מרן

אדוננו מורינו ורבינו שליט"א
לחותן המלך הגה"צ

רבי יהושע רוזנבערגר שליט"א
אב"ד קרית רמ"א ב"ש וחבר הבר"ץ העדה החרדית י"ם
לרגל השמחה שבמעון קדשו בהולדת הנכד
בן לבנו הרה"צ יוסף מאיר שליט"א

והברכה אחת היא לעטרת המשפחה הרוממה

הרבנית הצדקנית
"אמה של מלכות" תליט"א

יה זכות אבות יגן עלינו, ויה רצון שייזכה ב"ק רבינו שליט"א לרוות מלא חפנים תענוג
נחת דקדושה, סכל יוצ"ח עדי עולם, לתפארת שושילתא קדושתא ודחבא של אבדו"ק
רבו"ק, ומברכותיו יתברכו כל עדת צאן מרעויה המקושרים בל"ג בנין הימים בתוך ככל
ישראל, ויולינו בקיום קוסמיות לארצנו, לקבל פני משיח צדקנו ממרה בימינו אמן.

העברכים בהדרת הכבוד
קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר